

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.S.G. va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda laboral contra el Sr. A.S.R., propietari de l'establiment Hotel S., en reclamació de la quantitat de 11.588,16 €, juntament amb els interessos legals corresponents, en concepte de compensació econòmica (5.562 €) i d'indemnització per acomiadament injustificat o fet de forma indeguda (6.026,16 €).

II.- El Sr. A.S.R. es va oposar a les pretensions de la part agent, contestant que l'acomiadament del Sr. J.S.G. fou del tot justificat en raó d'un seguit d'actes integradors d'un comportament continuat desconsiderat, incorrecte i deslleial envers l'empresa.

III.- Per sentència del dia 06-04-06, l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil, va desestimar la demanda del Sr. J.S.G. contra el Sr. A.S.R. ; absoldre el defenent de les pretensions de la part adversa, i condemnar l'agent a sufragar les costes judicials en els termes del darrer Considerant.

Contra aquesta resolució el Sr. J.S.G. ha interposat recurs d'apel·lació.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta : que d'acord amb el sistema legal previst al dret andorrà, la falta que dona lloc a un acomiadament disciplinari ha d'estar motivat en un incompliment del contracte que ha de ser greu i ha de produir un perjudici notori a l'empresa i, finalment, la falta ha de ser imputable al propi treballador, al comportament del qual ha d'estar mancat de tota justificació; que aquestes coses no han succeït en el cas d'autes; que a més a més, l'empresari no ha acreditat en absolut, la procedència de l'acomiadament.

II.- El Sr. J.S.G. va començar a treballar en qualitat de recepcionista de l'Hotel S. d'Arinsal, en el curs del mes d'abril del 2002. El dia 25-02-05, el treballador va rebre una carta certificada amb acús de rebut, per part de l'empresa, per la qual se li notificava el seu acomiadament sense preavis ni compensació econòmica, per una disminució voluntària en el rendiment durant el treball, evidenciada mitjançant elements objectius; mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre, la disciplina de l'empresa i l'execució del contracte; la comissió d'un acte d'abús de confiança envers l'empresari; el no compliment de les obligacions laborals amb l'empresa com per exemple : no atendre 35 clients que van arribar amb un retard a causa de les inclemències del temps i no van ser atesos tenint que esperar al bar 30 minuts a que fossin allotjats, com consta al full de reclamacions oficial, del qual hi ha una còpia a Govern.

III.- En tràmit d'apel·lació, l'únic motiu que s'ha de prendre en compte per determinar si el treballador fou acomiadat de manera justificada o no, es el darrer que consta en la carta d'acomiadament, ja que el primer jutge va descartar tots els altres motius, sense que la part defenent hagi formulat cap recurs d'apel·lació al respecte.

Resulta de les reclamacions oficialment dipositades pels Srs. A.R.R., i J.E.C., que quan van arribar a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'Hotel S. el dia 13-02-05, cap a les 19h, amb un grup de 35 turistes, han hagut d'esperar entre 30 i 45 minuts, abans que el recepcionista que estava sopant, acceptés de venir a lliurar les claus de les habitacions. Aquests fets no són negats pel Sr. J.S.G., però el mateix considera que són totalment insuficients per fonamentar el seu acomiadament disciplinari.

No es pot compartir l'anàlisi del treballador respecte a la gravetat dels fets que li són imputats. El primer deure d'un recepcionista és de cuidar-se dels clients que arriben a l'Hotel amb prioritat a totes les altres activitats.

Per tant, com ho ha dit de manera encertada el primer jutge, es del tot inadmissible que un recepcionista que sigui sopant, es desinteressi d'un grup de 35 turistes que esperen per ser allotjats, i continuï menjant durant més de mitjà hora, sense preocupar-se de res, deixant els clients esperant, sense la més mínima comunicació. Aquest comportament del Sr. J.S.G., a més de constituir a l'evidència, un mancament greu a les obligacions relatives al bon ordre de l'empresa i a l'execució del contracte de treball, ha ocasionat un perjudici a l'empresa, no tant sol perquè la direcció de l'Hotel a hagut de pagar les begudes que la guia va oferir als turistes del grup per fer-los esperar l'arribada del recepcionista, sinó, i sobre tot, perquè va donar una imatge de l'empresa molt negativa front als clients a l'agència de viatges organitzadora del sojorn, amb possibles repercussions econòmiques.

IV.- En conseqüència, d'acord amb les disposicions de l'article 72.11 de la Llei del dia 12-06-03, sobre el contracte de treball, s'ha de considera plenament justificat l'acomiadament del Sr. J.S.G., i s'ha de confirmar la resolució impugnada.

La desestimació del recurs imposa de posar les costes judicials a càrrec de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'apel·lació del Sr. J.S.G.;
Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal
Unipersonal, de data 06-04-06, en tots els seus extrems.
Condemnar el Sr. J.S.G. al pagament de les costes
processals de 2a instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-